

# दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक अकरा

अंधकारातील संदेशीय परीक्षा आणि प्रतिमेचा उदय

Jeff Pippenger

2023-12-06

दानिएलचा पहिला अध्याय पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि दुसरा अध्याय दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो. भविष्यसूचक प्रतीकवादात, पहिला संदेश देवाला भय मानण्याचा आहे, दुसरा संदेश देवाला गौरव देण्याचा आहे, आणि तिसरा संदेश न्यायाच्या घटकेची ओळख करून देतो. आपण दानिएलच्या दुसऱ्या अध्यायात थेट प्रवेश करण्यापूर्वी, थोडक्यात पुनरावलोकन आवश्यक आहे. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश मुख्यतः बाबेलच्या पतनाची ओळख करून देतो.

आणि त्याच्या मागोमाग दुसरा एक देवदूत आला व म्हणाला, बाबेल पडली आहे, पडली आहे, ती महान नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान सर्व राष्ट्रांना करविले आहे. प्रकटीकरण १४:८.

दुसरा देवदूत बाबेलच्या पतनाची व्याख्या अशी करतो की तिने “आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजले.” तिचे पतन हे तिने सर्व राष्ट्रांबरोबर व्यभिचार केला याच्या प्रतिसादरूपाने येते. हा व्यभिचार तिच्या खोल्या शिकवणींद्वारे घडून येतो, ज्यांचे प्रतीक “द्राक्षारस” असे आहे. कॅथलिक चर्च अनेक खोल्या शिकवणींनी बनलेले आहे; परंतु तिच्या पतनाशी थेट संबंधित असलेली खोटी शिकवण म्हणजे तिचा “क्रोध” उत्पन्न करणारी खोटी शिकवण होय. ती शिकवण म्हणजे चर्च आणि राज्य यांचा संयोग, ज्यामध्ये त्या संबंधावर चर्चचे नियंत्रण असते. कॅथलिक चर्चा क्रोध म्हणजे ती ज्यांना विधर्मी म्हणून ओळखते त्यांचा छळ होय. तिचा हा क्रोध पृथ्वीच्या राजांबरोबरच्या तिच्या व्यभिचाराद्वारे कार्यान्वित होतो. पृथ्वीच्या राजांशी असलेला तिचा संबंध आणि त्यांच्यावरचे तिचे नियंत्रण नसते, तर ती ज्यांना विधर्मी म्हणून ठरवते त्यांचा छळ करण्याची तिला क्षमता नसती. म्हणूनच, तिचे दुसरे पतन भविष्यातील त्या बिंदूची नोंद करते, जेव्हा ती पुन्हा एकदा भूतकाळात जसा तिचा क्रोध प्रकट केला तसा करू शकेल; आणि हे पृथ्वीच्या राजांबरोबरच्या तिच्या व्यभिचारामुळे घडून येते. पृथ्वीचे राजे तिची असत्ये पिऊन त्या बेकायदेशीर संबंधात प्रवेश करतात. बाबेलच्या पतनाची घोषणा प्रकटीकरण अध्याय अठरा मध्ये अंतिम वेळेस केली जाते.

आणि या गोष्टींनंतर मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठे सामर्थ्य होते; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली. आणि त्याने प्रबळ रीतीने मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे; आणि ती दुष्टात्म्यांचे निवासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे. कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधमय द्राक्षारसाचे पान केले आहे; आणि पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे; आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या विलासाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत.” आणि मी स्वर्गातून दुसरा आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “हे माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होऊ नका, आणि तिच्या पीडांपैकी काही तुमच्यावर येऊ नये. कारण तिची पापे आकाशापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिचे अधर्म स्मरणात ठेवले आहेत. तिने तुम्हांला जसे प्रतिफल दिले, तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कर्मांप्रमाणे तिला दुष्पट द्या: तिने जो प्याला भरला आहे, त्यात तिलाही दुष्पट भरून द्या.” प्रकटीकरण 18:1-6.

कॅथलिक चर्चेच्या परीक्षेचा काळ १७९८ मध्ये समाप्त झाला, परंतु येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याच्या संकटाच्या काळात तिने अंधकारमय युगांत जसा छळ केला होता, तसाच ती पुन्हा करणार आहे.

तरीसुद्धा मला तुझ्याविरुद्ध काही गोष्टी आहेत, कारण तू त्या ईझेबेल नावाच्या स्त्रीला, जी स्वतःला संदेशी म्हणविते, माझ्या सेवकांना व्यभिचार करावयास व मूर्तींना अर्पण केलेल्या गोष्टी खावयास शिकविण्याची आणि

फसविण्याची मुभा देतोस. आणि मी तिला तिच्या व्यभिचारापासून पश्चात्ताप करण्यासाठी अवकाश दिला; पण तिने पश्चात्ताप केला नाही. पाहा, मी तिला शय्येवर टाकीन, आणि जे तिच्याबरोबर व्यभिचार करतात त्यांना मोठ्या क्लेशात टाकीन, जर त्यांनी आपल्या कृत्यांचा पश्चात्ताप केला नाही तर. प्रकटीकरण 2:20-22.

तिला पश्चात्ताप करण्यासाठी एक हजार दोनशे साठ वर्षे देण्यात आली, तरी तिने नकार दिला. कार्मेल पर्वतापर्यंत घेऊन जाणारा साडेतीन वर्षांचा दुष्काळ ईझेबेलला पश्चात्ताप करण्यासाठी देण्यात आला होता, पण तिनेही नकार दिला. लवकरच येऊ घातलेल्या संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, शेवटच्या दिवसांत तिच्याबरोबर व्यभिचार करणाऱ्या पृथ्वीच्या राजांपैकी पहिला म्हणजे संयुक्त संस्थाने, प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीपशू होय. त्यानंतर त्याने आपल्या परीक्षेच्या काळाचा प्याला भरून काढला आहे.

“पृथ्वीवरील सर्वात महान व अत्यंत अनुग्रहप्राप्त राष्ट्र म्हणजे संयुक्त संस्थाने. कृपाळू दैवी व्यवस्थेने या देशाचे संरक्षण केले आहे आणि स्वर्गातील निवडकतम आशीर्वाद तिच्यावर ओतले आहेत. येथे छळलेल्यांना व पीडितांना आश्रय मिळाला आहे. येथे ख्रिस्ती विश्वास त्याच्या शुद्धतेत शिकविला गेला आहे. या लोकांनी महान प्रकाश आणि अनुपमेय कृपादानांचा लाभ घेतला आहे. परंतु या देणग्यांची परतफेड कृतघ्नतेने आणि देवाच्या विस्मरणाने करण्यात आली आहे. अनंत परमेश्वर राष्ट्रांशी हिशेब ठेवतो, आणि त्यांचा अपराध नाकारलेल्या प्रकाशाच्या प्रमाणात मोजला जातो. आता आमच्या देशाविरुद्ध स्वर्गाच्या अभिलेखात एक भयावह नोंद उभी आहे; परंतु तिच्या अधर्माचे परिमाण पूर्ण करणारा अपराध हा देवाच्या नियमशास्त्राला निरर्थक ठरविण्याचा असेल.”

“मनुष्यांच्या कायद्यांमध्ये आणि यहोवाच्या आज्ञांमध्ये सत्य व चूक यांतील वादाच्या शेवटचा महान संघर्ष उद्भवेल. आपण आता या युद्धात प्रवेश करीत आहोत,—हे असे युद्ध आहे की जे प्राबल्यासाठी स्पर्धा करणाऱ्या प्रतिस्पर्धी मंडळ्यांमध्ये नव्हे, तर बायबलच्या धर्म आणि दंतकथा व परंपरेच्या धर्म यांच्यामध्ये आहे. या संघर्षात सत्य आणि नीतिमत्ता यांच्या विरोधात एकत्र येणाऱ्या शक्ती आता सक्रियपणे कार्यरत आहेत.” Spirit of Prophecy, volume 4, 398.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पशूची खून अंमलात आणली जाते, अशा रीतीने “देवाचा नियम रद्द” केला जातो. रविवारचा कायदा येण्यापूर्वी, पशूची प्रतिमा संयुक्त संस्थानांच्या अंतर्गत घडविली जाते. रविवारचा कायदा हा एका विशिष्ट काळबिंदूवर येतो, परंतु पशूच्या प्रतिमेची घडण ही एका कालावधीची प्रक्रिया आहे. तो कालावधी हा भविष्यसूचक कालावधी आहे, जो दानियेलच्या आयुष्याने दर्शविला आहे, जसे दानियेल अध्याय एक मधील सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने दर्शविले आहे. ती सत्तर वर्षे यहोयाकीमपासून सुरू झाली, जे 11 सप्टेंबर 2001 रोजी पहिल्या संदेशास सामर्थ्य प्राप्त झाले त्या वेळेचे प्रतीक आहे, आणि ती देवाचा नियम रद्द करण्यात समाप्त झाली, जसे कुरूशाच्या “हुकूम” द्वारे दर्शविले आहे.

दानिएलाच्या सत्तर वर्षांच्या भविष्यसूचक जीवनाचा इतिहास हा भविष्यवाणीच्या अनेक रेषांचे प्रतीक आहे. तो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळाचे प्रतिनिधित्व करतो. तो तीन टप्प्यांच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतो, जी प्रकटीकरण चौदा येथील तीन देवदूतांमध्ये चित्रित केली आहे, आणि “सत्य” या हिब्रू शब्दाच्या रचनेचेही प्रतिनिधित्व करतो. तो कराराच्या दूताद्वारे पूर्ण केल्या जाणाऱ्या लेवीच्या पुत्रांच्या शुद्धीकरणाचे प्रतिनिधित्व करतो. ख्रिस्ताने दोन वेळा मंदिर शुद्ध केल्याने त्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे. यहेज्केल अध्याय आठ आणि नऊ मधील यरुशलेममधील प्रगतिशील धर्मत्यागाद्वारे त्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे. तसेच तो त्या इतिहासाचेही प्रतिनिधित्व करतो, ज्यात संयुक्त संस्थानात पशूची प्रतिमा घडविली जाते.

पशूची प्रतिमा हिचे प्रतिनिधित्व अहाबाबरोबर ईजेबेलच्या व्यभिचाराने, हेरोदियासबरोबर हेरोदच्या व्यभिचाराने, हारूनच्या बंडातील सोन्याच्या वासराने, बेथेल व दान येथे असलेल्या यारोबामाच्या दोन बनावट उपासना-मंदिरांनी, तसेच कार्मेल पर्वताच्या कथेमधील बालाचे संदेष्टे आणि अशतारोथचे संदेष्टे यांनीही केलेले आहे. एलेन व्हाईट यांच्या लेखनात पशूच्या प्रतिमेची एकमेव व्याख्या म्हणजे चर्च आणि राज्य यांचे संयोग, ज्यामध्ये त्या नातेसंबंधावर चर्चचे

नियंत्रण असते. राज्यावर चर्च राज्य करीत असल्याचा हा मुद्दाच त्या पवित्र दस्तऐवजाच्या—जो संयुक्त संस्थानांच्या राज्यघटनेचा दस्तऐवज आहे—मूलभूत आशयाचा केंद्रबिंदू होता, आणि त्याविरुद्ध संरक्षण करण्यासाठीच तो रचण्यात आला होता. निकट येणाऱ्या रविवार कायद्याच्या वेळी पृथ्वीवरील पशू जेव्हा चर्च व राज्य यांच्या विभक्ततेचे तत्त्व टाकून देईल, तेव्हा संयुक्त संस्थानांतील चर्च आणि राज्य यांचा पूर्ण झालेला संयोग सिद्ध होईल.

११ सप्टेंबर २००१ पासून संयुक्त संस्थानांतील रविवार-कायद्यापर्यंत एक दृश्यमान परीक्षा आहे, जी भविष्यवाणीचे विद्यार्थी पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ओळखतात यावर आधारित आहे. आपण आता त्या प्रक्रियेच्या अगदी शेवटच्या टप्प्यावर आहोत. पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या प्रक्रियेत अनेक चळवळी आहेत ज्या रविवार-कायद्याच्या वेळी, जेथे पशूची खूण लादली जाते, तिच्या पूर्ण विकासास हातभार लावतात. त्यांत राजकीय चळवळी, धार्मिक चळवळी, सामाजिक चळवळी आणि आर्थिक चळवळी आहेत. खालील उताऱ्यात पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीशी संबंध ठेवून ज्या घटनांचा उल्लेख करण्यात आला आहे, त्या लक्षात घ्या.

“आधीच तयारी पुढे चालली आहे, आणि अशा हालचाली सुरू आहेत, ज्यांचा परिणाम पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती करण्यात होईल. पृथ्वीच्या इतिहासात अशा घटना घडवून आणल्या जातील की ज्या या शेवटच्या दिवसांसाठीच्या भविष्यवाणीतील भाकितांची पूर्तता करतील.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ही पुढे सरकणारी अशी एक तयारी समाविष्ट करते, ज्यामध्ये “घटना” आणि “चळवळी” यांचा समावेश होतो, आणि ते दोन्ही बहुवचनात आहेत. दानियेलच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने दर्शविलेला इतिहास यहोयाकीमपासून सुरू झाला आणि कोरेशाच्या फर्मानाने समाप्त झाला. येशू एखाद्या गोष्टीची समाप्ती एखाद्या गोष्टीच्या आरंभीद्वारे स्पष्ट करतो, आणि असे एक “फर्मान” आहे, जे दानियेलच्या सत्तर भविष्यसूचक वर्षांनी ज्याचे प्रतिरूप दर्शविले आहे त्या कालखंडाच्या आरंभीचे प्रतिनिधित्व करते. ते “फर्मान” म्हणजे USA Patriot Act होय, ज्याचा सार्वजनिक आधार तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामच्या आक्रमणावर ठेवण्यात आला होता. परंतु अब्राहाम लिंकनच्या यादवी युद्धकाळातील, किंवा फ्रँकलिन रूझवेल्टच्या दुसऱ्या महायुद्धकाळातील हुकूमशाही कार्यकारी आदेशांप्रमाणे नसून, Patriot Act अजूनही अमलात आहे, आणि जागतिक इस्लामबरोबरची वैरभावना वाढत जाईल तशी तो अधिक दृढ व बळकट केला जाईल, अशीच अधिक शक्यता आहे. यादवी युद्ध आणि दुसरे महायुद्ध या दोन्हींचे कार्यकारी आदेश वैरभावनेच्या समाप्तीसह संपले, परंतु जागतिक इस्लामबरोबरची वैरभावना कधीही समाप्त होणार नाही; उलट, जगभर दहशतवादी हल्ले अधिकाधिक तीव्र होत जातील.

पाश्चात्य संस्कृतीमध्ये दोन प्रमुख कायदेशीर तत्त्वज्ञानप्रणाली आहेत: इंग्लिश कायदा आणि रोमन कायदा. इंग्लिश कायद्याचा मूलाधार असा आहे की एखादी व्यक्ती दोषी सिद्ध होईपर्यंत निर्दोष असते; आणि रोमन कायद्याचा मूलाधार असा आहे की एखादी व्यक्ती निर्दोष सिद्ध होईपर्यंत दोषी असते. USA Patriot Act हे रोमन कायद्याचे एक आदर्श उदाहरण आहे, आणि ते इंग्लिश कायद्याच्या थेट विरोधात उभे आहे. ही अशा “घटनां”पैकी एक आहे जी पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीत घडवून आणली जाईल. जर संयुक्त संस्थाने कॅथलिक धर्मव्यवस्थेची प्रतिमा बनणार असतील, तर पशूच्या चिन्हाची अंमलबजावणी होण्यापूर्वी संयुक्त संस्थानांमध्ये कॅथलिक धार्मिक व राजकीय तत्त्वज्ञान पूर्वीच स्थापित केले गेले पाहिजे.

“हा विषय माझ्या मनावर आग्रहाने ठसत आहे. याचा विचार करा; कारण ही अत्यंत महान महत्त्वाची बाब आहे. या दोन वर्गांपैकी आपण आपला स्वार्थ कोणत्या वर्गाशी जोडणार आहोत? आपण आता आपली निवड करीत आहोत, आणि लवकरच देवाची सेवा करणारा आणि त्याची सेवा न करणारा यांच्यातील भेद आपण ओळखू. मलाखीचा चौथा अध्याय वाचा, आणि त्याचा गांभीर्याने विचार करा. देवाचा दिवस अगदी आपल्या उंबरठ्यावर येऊन ठेपला आहे. जगाने मंडळीला आपल्या रंगात रंगविले आहे. दोघेही परस्पर सुसंगत झाले आहेत, आणि अल्पदृष्टीच्या धोरणानुसार कार्य करीत आहेत. प्रोटेस्टंट लोक देशातील सत्ताधीशांवर प्रभाव टाकून असे कायदे करवून घेतील की ज्यायोगे पापाचा मनुष्य, जो देवाच्या मंदिरात बसून स्वतःला देव असल्याचे दाखवितो, त्याचे हरवलेले वर्चस्व पुन्हा प्रस्थापित होईल. रोमन कॅथलिक तत्त्वे राज्याच्या देखरेखीखाली आणि संरक्षणाखाली

घेतली जातील. या राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर लवकरच राष्ट्रीय विनाश येईल. ज्यांनी देवाच्या नियमशास्त्राला आपल्या जीवनाचा नियम केलेला नाही, त्यांच्याकडून बायबलसत्याचा निषेध आता अधिक सहन केला जाणार नाही. तेव्हा शहीदांच्या कबरींतून तो आवाज ऐकू येईल, ज्यांचे प्रतीक योहानाने देवाच्या वचनासाठी आणि त्यांनी धरून ठेवलेल्या येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीसाठी वध केलेल्या जीवांच्या रूपाने पाहिले; तेव्हा देवाच्या प्रत्येक खऱ्या लेकराकडून ही प्रार्थना वर जाईल, 'हे परमेश्वरा, तू कार्य करण्याची वेळ आली आहे; कारण त्यांनी तुझा नियम निष्फळ केला आहे.'" General Conference Daily Bulletin, January 1, 1900.

मागील उतारा त्या काळास चिन्हित करतो, जेव्हा "रोमन कॅथलिक तत्त्वे राज्याच्या काळजी व संरक्षणाखाली घेतली जातील," आणि हे रविवारविषयक कायद्याच्या वेळी घडते. रविवारविषयक कायदा हा त्या प्रतीकात्मक कालखंडाचा शेवट आहे, जो ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झाला. प्रारंभीचा पॅट्रिऑट अॅक्ट शेवटी येणाऱ्या रविवारविषयक कायद्याचे प्रतिरूप आहे. पशूच्या प्रतिमेची रचना करण्यासाठी घडवून आणल्या जाणाऱ्या घटनांपैकी दोन घटना म्हणजे तिसऱ्या धिक्काराचे आगमन आणि त्यानंतरचा पॅट्रिऑट अॅक्ट.

पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ही अशी परीक्षा आहे की ज्यामध्ये आपल्या शाश्वत नियतीचा निर्णय केला जाईल, आणि ती रविवारच्या कायद्यापूर्वी येते. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सातव्या-दिवशीचे अॅडव्हेंटिस्ट म्हणून आपली परीक्षाकालाची मुदत संपते, आणि तेथेच दृश्यमान शिक्का उमटविला जातो व ध्वज उंचाविला जातो. पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती रविवारच्या कायद्यापूर्वी, दृश्यमान शिक्कामोर्तब होण्यापूर्वी, आणि परीक्षाकाल संपण्यापूर्वी घडते.

"प्रभूंनी मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की पशूची प्रतिमा कृपाकाळ समाप्त होण्यापूर्वी उभी केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान परीक्षा ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांचे शाश्वत भविष्य निश्चित केले जाईल. तुमची भूमिका विसंगतीचा असा गोंधळ आहे की फार थोडेच लोक फसविले जाताल.

"प्रकटीकरण १३ मध्ये हा विषय स्पष्टपणे मांडलेला आहे; [प्रकटीकरण 13:11-17, उद्धृत]."

"देवाच्या लोकांवर शिक्का मारला जाण्यापूर्वी त्यांची जी परीक्षा झाली पाहिजे, ती हीच आहे. ज्यांनी देवाच्या नियमाचे पालन करून, आणि बनावट शब्बाथ स्वीकारण्यास नकार देऊन, देवाप्रती आपली निष्ठा सिद्ध केली आहे, ते प्रभु देव यथोवा यांच्या ध्वजाखाली उभे राहतील, आणि त्यांना जिवंत देवाचा शिक्का मिळेल. जे स्वर्गीय उगमाच्या सत्याचा त्याग करून रविवार शब्बाथ स्वीकारतात, त्यांना पशूची खूण प्राप्त होईल" Manuscript Releases, volume 15, 15.

पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीसाठीचा कालावधी दानियेलाच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाद्वारे दर्शविला गेला होता. दानियेलाने प्रथम देवभयाची परीक्षा उत्तीर्ण केली, ती म्हणजे केवळ देवाने दिलेले अन्नच खाण्याची निवड करून. दानियेलाची पहिली परीक्षा आहारविषयक परीक्षा होती. दानियेलाची दुसरी परीक्षा ही दृष्टीविषयक परीक्षा होती, जी देवाने ठरविलेला आहार खाण्याच्या दहा दिवसांच्या परीक्षाकाळाच्या शेवटी घडली, बाबेलच्या आहाराचे सेवन करण्याच्या विरुद्ध. त्या आहाराचे यश दानियेलाच्या शारीरिक रूपात प्रकट झाले. दुसरी परीक्षा ही दृष्टीविषयक परीक्षा आहे. पहिली परीक्षा ही आहारविषयक परीक्षा आहे. दानियेलाने आपला विश्वास प्रकट केला आणि पहिली परीक्षा उत्तीर्ण केली; परंतु दुसऱ्या परीक्षेत, बाबेलचा आहार खाणाऱ्यांपेक्षा आपण "अधिक धष्टपुष्ट व अधिक सुंदर" दिसू काय, हे दानियेलाला आधीच पाहता येत नव्हते. असे लोक नेहमीच असतात की जे विलक्षण देखणे दिसतात, पण निकृष्ट अन्न खातात; आणि असेही कर्तव्यनिष्ठ आरोग्यसुधारक असतात की जे चालते-बोलते मरणच वाटतात.

दानिएलने पहिल्या परीक्षेत दाखविलेला आत्मसंयम आणि विश्वास हाच त्याला दुसऱ्या परीक्षेतून पार नेणारा ठरला, जरी दुसऱ्या परीक्षाकालाचा परिणाम "अंधाराने" आच्छादित झाला होता. ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी लहान पुस्तक खाल्लेल्या मिलराइटांनी त्यानंतर, मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश जणू भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा देशभर पसरत असताना, त्या संदेशाच्या घोषणेत देवाचे गौरव केले. दुसरी परीक्षा ही एक दृश्य परीक्षा आहे; तिच्यापूर्वी अक्षरशः आणि आध्यात्मिक अशी आहारविषयक परीक्षा येते, आणि त्यानंतर एक भविष्यसूचक लिटमस परीक्षा येते. दुसरी परीक्षा पहिल्या परीक्षेत ज्या विश्वासाचा स्वीकार जाहीरपणे करण्यात आला होता, त्याचे दृश्यमान प्रदर्शन मागते.

आता विश्वास हा आशा धरलेल्या गोष्टींचे तत्त्व आहे, आणि न दिसणाऱ्या गोष्टींचा पुरावा आहे. कारण त्याद्वारे प्राचीनांना चांगली साक्ष प्राप्त झाली. इब्री ११:१, २.

दानीएल अध्याय दोन ही एक दृश्य परीक्षा आहे; आणि पहिल्या परीक्षेत निवडलेला आहार परीक्षेच्या प्रक्रियेत सक्रियपणे लागू केल्यासच ती यशस्वीरीत्या पूर्ण होते.

कारण दर्शन हे अद्याप नियुक्त वेळेसाठी आहे; परंतु शेवटी ते बोलेल, आणि असत्य ठरणार नाही; जरी त्यास विलंब झाला, तरी त्याची वाट पाहा; कारण ते निश्चितच येईल, ते उशीर करणार नाही. पाहा, ज्याचा आत्मा गर्वाने फुगला आहे तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही; परंतु नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल. हबक्कूक 2:3, 4.

दुसऱ्या परीक्षेचा परिणाम अंधकारात ठेवण्यात आला आहे, जेणेकरून पहिल्या परीक्षेत व्यक्त केलेला विश्वास खरा विश्वास होता की नाही, हे प्रगट व्हावे.

“योहानाला देण्यात आलेला जो विशेष प्रकाश सात गर्जनांमध्ये व्यक्त झाला, तो पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांखाली घडून येणाऱ्या घटनांचे चित्रण होता. लोकांनी या गोष्टी जाणणे उत्तम नव्हते, कारण त्यांच्या विश्वासाची आवश्यकतः परीक्षा झाली पाहिजे होती. देवाच्या व्यवस्थेनुसार अत्यंत अद्भुत आणि उन्नत सत्ये घोषित केली जाणार होती. पहिला आणि दुसरा देवदूतांचा संदेश जाहीर केला जाणार होता, परंतु या संदेशांनी आपले विशिष्ट कार्य पूर्ण करेपर्यंत त्यापुढील कोणताही प्रकाश प्रकट केला जाणार नव्हता.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

दैवी रीतीने हे अत्यंत सुसंगत आहे की दानियेल अध्याय दोन हा एका प्रतिमेवर आधारित आहे, कारण तो पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करतो. ज्यांनी सप्टेंबर 11, 2001 हे भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीप्रमाणे ओळखले, त्या भविष्यवाणीच्या विद्यार्थ्यांनी प्रतीकात्मकरित्या लपविलेले पुस्तक खाल्ले. त्यानंतर त्यांना अॅडव्हेंटिझमच्या जुन्या वाटांकडे परत नेण्यात आले, जशा त्या पायोनियर 1843 आणि 1850 च्या चार्टसमध्ये दिसतात. त्या जुन्या वाटांनी पहिल्या देवदूताच्या चळवळीची ओळख करून दिली, जी नंतर त्यांना तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करते असे समजण्यास प्रवृत्त करण्यात आले. त्यांना समजण्यास प्रवृत्त करण्यात आलेल्या सर्व मौल्यवान प्रकटीकरणांची प्राप्ती त्यांना मिळालेल्या भविष्यवाणीच्या कार्यपद्धतीच्या समजुतीमुळे झाली. ती कार्यपद्धती विल्यम मिलर यांच्या कार्यपद्धतीद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली होती; आणि त्याच्या इतिहासातील पहिला संदेश 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी सामर्थ्याने समर्थित झाला, तेव्हा तिची पुष्टी झाली.

“इ.स. 1840 मध्ये भविष्यवाणीची आणखी एक उल्लेखनीय पूर्तता घडून आली आणि त्यामुळे व्यापक रस निर्माण झाला. त्याच्या दोन वर्षे पूर्वी, दुसऱ्या आगमनाचा प्रचार करणाऱ्या अग्रगण्य सेवकांपैकी एक असलेल्या जोसायाह लिच यांनी प्रकटीकरण 9 चे एक स्पष्टीकरण प्रकाशित केले होते, ज्यामध्ये त्यांनी ऑट्टोमन साम्राज्याच्या पतनाची भविष्यवाणी केली होती. त्यांच्या गणनेनुसार, ही सत्ता उलथविली जाणार होती... 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी, जेव्हा कॉन्स्टँटिनोपल येथील ऑट्टोमन सत्ता खंडित होईल अशी अपेक्षा करता येईल. आणि मला विश्वास आहे की, नेमके तसेच घडल्याचे आढळून येईल.”

“ज्या अगदी ठरवलेल्या वेळी, तुर्कस्थानाने तिच्या राजदूतांमार्फत युरोपातील सहयोगी शक्तींचे संरक्षण स्वीकारले, आणि अशा रीतीने स्वतःला ख्रिस्ती राष्ट्रांच्या नियंत्रणाखाली ठेवले. त्या घटनेने भविष्यवाणीची वाणी अचूक रीतीने पूर्ण केली. जेव्हा हे ज्ञात झाले, तेव्हा असंख्य लोक मिलर आणि त्याच्या सहकाऱ्यांनी स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलावण्याच्या तत्त्वांच्या अचूकतेबद्दल खात्री पावले, आणि आगमन चळवळीला एक अद्भुत चालना मिळाली. विद्वत्ता आणि प्रतिष्ठा असलेले पुरुष, उपदेश करण्यामध्ये तसेच त्याच्या मतांचे प्रकाशन करण्यामध्ये, मिलरबरोबर एकत्र आले, आणि 1840 ते 1844 या काळात हे कार्य झपाट्याने विस्तारले.” The Great Controversy, 334, 335.

जेव्हा मनुष्यांनी 11 सप्टेंबर 2001 हा भविष्यवाणीची पूर्तता म्हणून स्वीकारला, तेव्हा ते Future for America यांनी स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाच्या तत्त्वांच्या शुद्धतेविषयीही “खात्री पावले”. देवदूत गुप्त पुस्तक

घेऊन उतरला होता आणि ज्यांनी ते खावयाचे होते त्यांना खाण्याची आज्ञा दिली होती. मिलराइट इतिहासाच्या लहान पुस्तकात, आणि आपल्या वर्तमान इतिहासाच्या गुप्त पुस्तकात अंतर्भूत असलेला भविष्यवाणीचा तर्क, पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या परीक्षेत सुरक्षितपणे मार्गक्रमण करण्यासाठी आवश्यक आहे. परंतु खाल्ल्यानंतर, म्हणजे भविष्यवाणीच्या पद्धतीचे आत्मसात केल्यानंतर, विद्यार्थ्यांने त्यानंतर त्याने पूर्वी जे खाल्ले होते त्याची एक दृश्य पुष्टी प्रकट केली पाहिजे. त्या विश्वासाच्या कृतीचे प्रकटीकरण अशा एका परीक्षेद्वारे झाले पाहिजे, ज्यातून “अंधकारमय” असा परिणाम साधला जातो.

पहिल्या देवदूताच्या इतिहासातील विल्यम मिलर यांचे भविष्यसूचक नियम, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासात स्थापित झालेल्या भविष्यसूचक किल्ल्यांच्या संयोगाने, भविष्यवाणीचे विद्यार्थी हे ओळखू शकतात की प्रकटीकरण चौदा येथील तिन्ही देवदूत आपल्या बरोबर खाण्यासाठी असलेल्या एका लहान पुस्तकातील संदेश घेऊन आले. त्यांनी ते खाण्यासाठी निवडलेली कार्यपद्धती त्या विद्यार्थ्यांना पुढे हे पाहण्यास सक्षम करते की, जेव्हा प्रकटीकरण अठरा येथील देवदूत ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उतरला, तेव्हा त्याच्या हातात असे एक पुस्तक होते जे खाल्ले गेले पाहिजे, जरी अठराव्या अध्यायात त्याचा थेट उल्लेख केलेला नाही.

त्या दूताच्या हातात एक गुप्त पुस्तक होते. दानिएलने बाबिलोनी अन्न नाकारण्याचा निर्णय घेतला तेव्हा त्याने जी भविष्यसूचक तर्कशास्त्रीय भूमिका दर्शविली, तीच ही आहे. पशूच्या प्रतिमेची रचना पाहण्यासाठी हाच भविष्यसूचक तर्क आवश्यक आहे; कारण, जरी पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती घडवून आणण्यासाठी “चळवळी” आणि “घटना” असतील, असे आपल्याला सांगितले गेले आहे, तरी रविवारी कायदे करण्याची चळवळ “अंधकारात” चालू आहे, असेही आपल्याला कळविण्यात आले आहे. अंधारात त्यांच्या हालचाली पाहता याव्यात यासाठी आपल्याकडे आध्यात्मिक “रात्रीच्या दर्शनाचे चष्मे” असणे आवश्यक आहे; कारण ती प्रतिमेची रचना आहे, परंतु ती “अंधकारात” घडविली जाते. ती केवळ त्या भविष्यसूचक नियमांद्वारेच ओळखली जाईल, जे भविष्यवाणीचा विद्यार्थी तिसऱ्या हायच्या आगमनाची पूर्तता म्हणून 11 सप्टेंबर, 2001 ओळखत असताना स्वीकारली होती.

“देवाने शेवटच्या दिवसांत काय घडणार आहे हे प्रकट केले आहे, जेणेकरून त्याचे लोक विरोध व क्रोधाच्या वादळाविरुद्ध उभे राहण्यास तयार होतील. ज्यांना त्यांच्या पुढील घटनांविषयी इशारा देण्यात आला आहे, त्यांनी येणाऱ्या वादळाची शांतपणे वाट पाहत बसू नये, आणि संकटाच्या दिवशी प्रभु आपल्या विश्वासू जनांचे संरक्षण करील असे समजून स्वतःचे समाधान करून घेऊ नये. आपण आपल्या प्रभूची वाट पाहणाऱ्या मनुष्यासारखे असले पाहिजे—आळशी अपेक्षेत नव्हे, तर अखंड विश्वासासह गंभीर कार्यात तत्पर. आता आपल्या मनांना क्षुल्लक महत्त्वाच्या गोष्टींमध्ये गुंतून पडू देण्याची ही वेळ नाही. जेव्हा मनुष्य झोपेत आहेत, तेव्हा सैतान सक्रियपणे अशी व्यवस्था करित आहे की प्रभूच्या लोकांना दया किंवा न्याय मिळू नये. रविवारची चळवळ आता अंधारात आपला मार्ग काढित आहे. नेते खरा मुद्दा लपवीत आहेत, आणि या चळवळीत सामील होणाऱ्यांपैकी अनेकांना स्वतःलाच या अंतःप्रवाहाची दिशा कुठे आहे हे दिसत नाही. तिची दावे सौम्य व वरकरणी ख्रिस्ती आहेत; परंतु जेव्हा ती बोलेल, तेव्हा ती अजगराचा आत्मा प्रकट करील. आपल्या सामर्थ्याप्रमाणे सर्व काही करून धोक्यात आणलेल्या संकटाला परावृत्त करणे हे आपले कर्तव्य आहे. लोकांसमोर स्वतःला योग्य प्रकाशात प्रस्तुत करून आपण पूर्वग्रह निष्प्रभ करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. आपण त्यांच्या समोर प्रत्यक्ष वादाचा प्रश्न मांडला पाहिजे, आणि अशा रीतीने अंतःकरणाच्या स्वातंत्र्यावर बंधने आणणाऱ्या उपायांविरुद्ध अत्यंत परिणामकारक निषेध उभा केला पाहिजे. आपण शास्त्रांचा शोध घेतला पाहिजे आणि आपल्या विश्वासाचे कारण सांगण्यास समर्थ असले पाहिजे. संदेष्टा म्हणतो: ‘दुष्ट दुष्टपणाच करित राहतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; परंतु ज्ञानी समजतील.’” टेस्टिमनीज, खंड ५, ४५२.

दानिएल त्या “शहाण्यांचे” प्रतिनिधित्व करतो, जे “अंधकारात” चालू असली तरी रविवारीच्या कायद्याच्या चळवळीला ओळखू शकतात. तो असे करू शकतो, कारण दृश्य परीक्षेपूर्वी त्याने आहारविषयक परीक्षा उत्तीर्ण केली. पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीची दृश्य परीक्षा “अंधकारात” घडते.

पुढील लेखामध्ये आपण दानियेल अध्याय दोन याचा दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या रूपाने विचार आरंभ करू.

आणि मी आंधळ्यांना ज्या मार्गाची त्यांना माहिती नव्हती त्या मार्गाने आणीन; ज्या वाटा त्यांनी ओळखल्या नव्हत्या त्या वाटांनी मी त्यांना चालवीन; त्यांच्या पुढे मी अंधार प्रकाश करीन, आणि वाकड्या गोष्टी सरळ करीन. या गोष्टी मी त्यांच्यासाठी करीन, आणि त्यांचा त्याग करणार नाही. यशया 42:16.